

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/101/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411203188
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5411203188.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Ž., Š. XX/XX, zast. JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, Kováčska č. 28, proti odporcovi: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, v konaní o náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného, t a k t o

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania v sume 1950,07 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 4.004,83 eur a ďalšie trovy konania vo výške 0,- eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.08.2011, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu za bolesť vo výške 29.875,65 eur s 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.07.2011 do zaplatenia, trovy konania a právneho zastúpenia tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ pri dopravnej nehode dňa 12.09.2010, na ceste č. I/18, smerom od mesta C. ma mesto K. T., utrpel ako spolujazdec v mot. vozidle FIAT Ducato, ťažké ublíženie na zdraví. Dopravnú nehodu spôsobilo motorové vozidlo zn. Opel Astra, ev. č. P.-XXXAD, vedené vodičkou C. V., ktorá po prejdení tiahlej pravotočivej zákruty sa dostatočne nevenovala vedeniu vozidla, narazila do pred ňou spomaľujúceho vozidla a následne čelne do oproti idúceho dodávkového vozidla FIAT Ducato, v ktorom sa viezol navrhovateľ. Na základe upovedomenia Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne zo dňa 06.04.2011, ČVS: ORP-56/DI-DK-2010 bolo voči vodičke C. V. začaté trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák.. Zodpovednosť vodiča mot. vozidla, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví, je daná podľa ust. 420 a prevádzateľa tohto mot. vozidla v zmysle ust. 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá má objektívny charakter. Zodpovedný prevádzateľ mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s odporcom v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Priamy nárok proti odporcovi a jeho pasívna legitímácia vyplýva z § 15 a poistné krytie z § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. V dôsledku úrazu navrhovateľ utrpel zlomeniu spodiny lebečnej, zlomeninu čeľuste, stlačenie hrudníka, zlomeninu stavcového výbežku C1, vnútrolebečné krvácanie a pomliaždenie periférnych nervov. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom, vypracovaného prim. I. Y., ortopédom z Národného rehabilitačného centra Kováčová dňa 25.02.2011, bol celkový počet bodov za bolesť stanovený vo výške 1.942,50 bodov. V zmysle § 5 ods. 2 zák. č.

437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť, výška náhrady za jeden bod sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu. Rozhodným obdobím určenia hodnoty 1 bodu pre stanovenie výšky náhrady za bolesť /vznik nároku - rok 2011/ je rok 2010, v ktorom hodnota jedného bodu je 15,38 eur. Nárok na náhradu za bolestné tak predstavuje sumu 29.875,65 eur /1942,50 bodov * 15,38 eur/. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil listom zo dňa 14.04.2011 u odporcu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného vo výške 29.875,65 eur, v zmysle zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť. Uplatnený nárok na náhradu škody nebol odporcovi v zákonnej trojmesačnej lehote, v zmysle ust. § 11, ods. 5, 6, 7 zák. č. 381/2001 Z. z. a § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z. uspokojený.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním zo dňa 07.09.2011, v ktorom uviedol, dňa 17.03.2004 s účinnosťou od 22.03.2010 uzavrel poistnú zmluvu s p. T. K. č. XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Opel Astra, EČ: P.-XXX S.. Dňa 12.09.2010 bola zavinením vodiča uvedeného vozidla spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej bol zranený aj navrhovateľ. Tento si podaním zo dňa 14.04.2011 doručenom odporcovi 20.04.2011 uplatnil nárok na náhradu bolestného z titulu škody na zdraví a spolu s uplatnením nároku zároveň predložil Lekársky posudok o bolestnom vypracovaný MUDr. I. Y., ortopédom v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová a lekárske prepúšťacie správy. V záujme promptného uspokojenia nárokov navrhovateľa vyzval odporca navrhovateľa listom zo dňa 28.04.2010, teda bezprostredne po uplatnení nároku, okrem iných dokladov, aj na predloženie lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom. Z predloženej zdravotnej dokumentácie je zrejmé, že v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej absolvoval navrhovateľ rehabilitáciu v určitom prechodnom období. Vzhľadom na špecializovaný charakter tohto zariadenia je zrejmé, že disponuje aj odborným lekárskeho personálom, čo však neznamená, že lekár tohto zariadenia je bez ďalšieho posudzujúcim lekárom v zmysle § 2 ods. 3 písm. d) Zákona č. 437/2004 Zz. Zároveň podľa prepúšťacej lekárskej správy zo dňa 26.1.2011 bola ošetrovateľom k tomuto dňu v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová MUDr. S. C.. Účel zákona spočíva v tom, aby podával obraz o utrpenej škode na zdraví lekár, ktorý má vedomosť o pacientovi vzhľadom na aktívnu účasť pri jeho liečbe. S ohľadom na tento záver je posudzujúcim lekárom lekár špecialista, ktorý liečil navrhovateľa pred jeho rehabilitáciou v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej ako aj po nej. S týmto názorom korešponduje aj vyjadrenie k žiadosti Ministerstvom zdravotníctva SR, ktoré súhlasne konštatovalo, že lekár Národného rehabilitačného centra v Kováčovej nie je lekárom, ktorý naposledy liečil poškodeného. Skutočnosť, že lekár, ktorý vykonal bodové ohodnotenie náhrady škody na zdraví, nebol posudzujúcim lekárom podľa § 2 ods. 3 písm. d) zákona 437/2007 Zz je vecným nedostatkom, ktorý ho činí irelevantným na účely preukázania nároku navrhovateľa. V tejto súvislosti odporca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 216/2009-97. Keďže navrhovateľ nepredložil relevantný doklad preukazujúci jeho nárok na náhradu škody na zdraví, nespĺnil zákonnú podmienku podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Zz a z tohto dôvodu žaloba nie je dôvodná. K časti návrhu v ktorej navrhovateľ požaduje úrok vo výške 9,5% ročne od 14.7.2011, odporca uviedol, že nakoľko navrhovateľ žiadnym spôsobom nereagoval na výzvu odporcu na predloženie dokladov preukazujúcich jeho nárok, listom zo dňa 2.6.2011 mu odporca oznámil, že nie je ukončené šetrenie právneho základu jeho nároku. Týmto podaním odporca splnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona, čo má za následok, že navrhovateľ nemá nárok na úroky z omeškania. Na základe uvedeného odporca navrhol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a oboznámením sa s listinnými dokladmi, ktoré do spisu predložili účastníci konania. V konaní bolo taktiež vykonané znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého je znalecký posudok znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Ortopédia C.. J. B. č. 36/2012 zo dňa 05.05.2012.

Uvedeným znaleckým posudkom bolo stanovené bodové ohodnotenie náhrady za bolesť u navrhovateľa, ktoré tento vytrpel v súvislosti so zraneniami vzniknutými pri dopravnej nehode dňa 12.09.2010 na štátnej ceste I/18 medzi C. a K. T., a to na 1.620 bodov.

Pri hodnote jedného bodu 14,89 eur, bolestné predstavuje 24.121,80 eur.

Potom, čo bol sporným stranám doručený predmetný znalecký posudok, navrhovateľ v časti o zaplatenie sumy 4.960,05 eur zobral svoj návrh späť.

Uznesením č.k. 6C/101/2011-102 zo dňa 15.06.2012, právoplatným dňa 07.07.2012, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4.960,05 eur zastavil.

Následne súd zastavil konanie aj v časti o zaplatenie sumy 24.915,60 eur (uznesením č.k. 6C/101/2011-119 zo dňa 21.08.2012, právoplatným dňa 31.08.2012), a to taktiež z dôvodu, že v uvedenej časti zobral navrhovateľ návrh späť. Z obsahu predmetného späťvzatia návrhu, ako aj z oznámenia odporcu zo dňa 28.05.2012 (č.l. 99 spisu) vyplýva, že dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že odporca plnil sumu určenú v konaní znaleckým posudkom (vo výške 24.121,80 eur) v prospech navrhovateľa.

Z uvedeného vyplýva, že konanie v časti pôvodne žalovanej istiny 29.875,65 eur bolo zastavené v celom rozsahu (4.960,05 + 24.915,60 eur = 29.875,65) a predmetom konania tak ostal nárok na zaplatenie 9,5% úroku z omeškania ročne od 14.07.2011 do 28.05.2012 zo sumy 29.875,65 eur, ktorý navrhovateľ vyčíslil v sume 1.950,07 eur (keď ho nevyčíslil zo sumy 29.875,65 eur, ale zo sumy 24.121,80 eur - č.l. 106). O úrok z omeškania zo sumy presahujúcej 24.121,80 eur navrhovateľ späť návrh nezobral, súd preto vychádzal z toho, že predmetom konania ostal úrok z omeškania tak, ako bol vymedzený v žalobnom návrhu (9,5% ročne zo sumy 29.875,65 eur od 14.07.2011 do 28.05.2012) a pokiaľ ho následne navrhovateľ vyčíslil v sume 1.950,07 eur, teda v nižšej sume, než aká by pripadala na úrok špecifikovaný v žalobnom návrhu, súd bol jeho návrhom viazaný (§153 ods. 2 O.s.p.).

Pre posúdenie dôvodnosti nároku, ktorý ostal predmetom konania - úroky z omeškania v sume 1.950,07 eur, súd skúmal, či sa odporca so zaplatením bolestného dostal do omeškania a ak áno akým okamihom.

Navrhovateľ odporcu vyzval na zaplatenie bolestného v sume 29.875,65 eur listom zo dňa 14.04.2011 (č.l. 12 spisu). Skutočnosť, že uvedený list bol odporcovi doručený, odporca potvrdil vo svojom vyjadrení zo dňa 07.09.2011 (č.l. 28 spisu). Podľa vyjadrenia odporcu mu bol list doručený dňa 20.04.2011.

Podľa § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ods.

(6) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

(8) Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Ako vyplýva z § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný skončiť prešetrovanie, ak bol rozsah povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

V danej veci odporca, ako vyplýva z jeho vyjadrenia, vyzval vo vzťahu k bolestnému navrhovateľa na predloženie lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom s poukazom na vymedzenie tohto pojmu v ust. § 2 ods. 3 písm. d/ zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pretože lekársky posudok, ktorý navrhovateľ predložil odporcovi (ide o totožný posudok, aký bol predložený so žalobou) podľa názoru odporcu, opierajúceho sa o názor Ministerstva zdravotníctva SR (č.l. 31 spisu) nebol vypracovaný posudzujúcim lekárom. Keďže takýto posudok odporcovi nebol zo strany navrhovateľa doručený, odporca navrhovateľovi listom zo dňa 02.06.2011 oznámil, že jeho uplatnené nároky na náhradu škody nie je možné vysporiadať z dôvodu, že nie je ukončené šetrenie právneho základu nároku (č.l. 32 spisu). S ohľadom na toto oznámenie, odporca poukazoval na to, že si splnil svoju povinnosť uvedenú v § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. a nie je povinný s poukazom na odsek 8 ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. povinný platiť úroky z omeškania.

Podľa názoru súdu, pokiaľ navrhovateľ odporcovi predložil lekársky posudok o bolestnom, ktorý vypracoval primár Národného rehabilitačného centra v Kováčovej, pričom išlo o posledné zariadenie, v ktorom bol navrhovateľ v lekárskej starostlivosti pred vydaním posudku (prepúšťacia správa navrhovateľa z uvedeného zariadenia je z 26.01.2011 - č.l. 10 p.v. spisu a lekársky posudok je zo dňa 25.02.2011), splnil si svoju povinnosť preukázať svoj nárok na náhradu škody.

Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 2 ods. 3 písm. d/ zákona č. 437/2004 Z.z. posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

Odporca súdu predložil vyjadrenie Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 27.11.2006, v ktorom je vyslovený názor, že lekár Národného rehabilitačného centra Kováčova nie je lekárom, ktorý naposledy liečil poškodeného, pretože takýto lekár je súčasťou liečebnej starostlivosti, pokračuje v doliečovaní pacienta a rehabilitácii pacienta po operačných zákrokoch a po skončení rehabilitačnej starostlivosti sa pacient vracia do starostlivosti lekára špecialistu. Zároveň je v uvedenom stanovisku zdôraznené, že Ministerstvo zdravotníctva SR nie je oprávnené podávať záväzné výklady právnych noriem a táto kompetencia patrí súdu.

Súd sa pritom nezhoduje s vyjadrením uvedeného ministerstva, pretože podľa názoru súdu, záver, aký prijalo ministerstvo z ustanovenia § 2 ods. 3 písm. d/ zákona č. 437/2004 Z.z. nevyplýva. Podľa uvedeného ustanovenia je posudzujúcim lekárom lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného. Zákon teda používa pojem liečil, pričom niet logického dôvodu na to, aby pod pojem liečenie nespádala rehabilitácia a „doliečovanie“. Ak by sa mal prijať výklad ministerstva doliečovanie a rehabilitácia by nemali byť liečením pacienta. Podľa názoru súdu pojem liečenie zahŕňa akýkoľvek typ (lekárskej) starostlivosti, ktoré má za cieľ uzdravenie (zlepšenie, resp. udržanie stavu) pacienta.

Zhrnúc doteraz uvedené navrhovateľ tým, že odporcovi predložil lekársky posudok vypracovaný primárom Národného rehabilitačného centra Kováčová, preukázal svoj nárok na náhradu škody a odporca bol povinný skončiť prešetrovanie a následne poskytnúť poistné plnenie. Pokiaľ sa nestotožňoval so subjektom, ktorým podal posudok mohol v trojmesačnej lehote využiť svoje oprávnenie dané ust. § 7 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého o vydanie lekárskeho posudku môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady. K tomuto je potrebný súhlas poškodeného. Tento však odporca od navrhovateľa ani nežiadal. K tomu súd uvádza, že vecnú správnosť lekárskeho posudku začal odporca namietat až počas súdneho konania, na základe čoho bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie.

Súčasne súd dodáva, že každý výkon práva vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Pokiaľ zákon č. 437/2004 Z.z. zakotvuje, že poisťovateľ nie je povinný platiť úroky z omeškania, ak si splní povinnosť oznámiť poškodenému odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, toto ustanovenie by sa nemalo „zneužívať“ na to, že sa nájde nejaký dôvod na odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, ďalej sa v súdnom konaní poisťovateľ začne brániť novými skutočnosťami (v tomto prípade to boli námietky voči vecnej správnosti lekárskeho posudku) a všetko má ísť na ťarchu poškodeného v tom zmysle, že nebude mať právo na úroky z omeškania len preto, že mu poisťovňa včas oznámila odmietnutie poistného plnenia.

S ohľadom na doteraz uvedené, pokiaľ odporca odmietol poskytnúť poistné plnenie v podstate len s ohľadom na skutočnosť, že sa stotožnil s nezáväzným právnym stanoviskom ministerstva zdravotníctva, pričom podľa názoru súdu navrhovateľ svoj nárok riadne preukázal, dostal do omeškania so zaplatením poistného plnenia a je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania.

Ako už bolo uvedené, navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody listom, ktorý bol odporcovi doručený dňa 20.04.2011. Prešetrovanie mal odporca skončiť do troch mesiacov od tohto dátumu, t.j. do 20.07.2011 a dňom 21.07.2011 sa dostal do omeškania a bol v ňom až do 28.05.2012, keď 29.05.2012 bolo poistné plnenie v sume 24.121,80 eur zaplatené (č.l. 101 spisu). Navrhovateľovi tak vznikol nárok, podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., na úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 24.121,80 eur za obdobie od 21.07.2011 do 28.05.2012, ktorý po vyčíslení predstavuje 1.965,10 eur, avšak súd bol viazaný návrhom navrhovateľa, ktorý tento úrok žiadal priznať v sume 1.950,07 eur.

O trovách konania, vo vzťahu k žalovanej istine (29.875,65 eur), súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca a súčasne podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. , podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V zmysle citovaných ustanovení navrhovateľovi vzniklo právo na plnú náhradu trov konania, pričom základom pre určenie výšky tarifnej odmeny bola výška plnenia určená znaleckým posudkom, t.j. 24.121,80 eur. Trovy konania navrhovateľa pozostávajú výlučne z trov právneho zastúpenia, ktoré predstavuje náhrada za stratu času, cestovné výdavky, režijný paušál a odmena za nasledovné úkony právnej pomoci: 1. prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 27.09.2010 - odmena 403,34 eur, 2. spísanie návrhu na začatie konania dňa 10.08.2011 403,34 eur , 3. účasť na pojednávaní dňa 21.09.2011 403,34, 4. účasť na pojednávaní dňa 24.10.2011 403,34 eur, 5. čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 21.05.2012 403,34 eur, 6. čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 26.06.2012 403,34, 7. účasť na pojednávaní dňa 03.09.2012 81,33 eur (hodnota veci: už len úroky v sume 1.950,07 eur). Odmena spolu predstavuje 2.501,37 eur. Ku každému z úkonov popri odmene náleží režijný paušál: k prvému úkonu vo výške 7,21 eur, k druhému až štvrtému úkonu 7,41 eur a k piatemu až siedmemu úkonu 7,63 eur, čo spolu predstavuje 52,33 eur. Pokiaľ ide o stratu času a cestovné náklady, na tieto

vznikol nárok v súvislosti s účasťou na pojednávaníach dňa 21.09.2011, 24.10.2011 a 03.09.2012. Strata času predstavuje 444,60 eur (36 polhodín x 12,35 eur), keď čas strávený na jednej ceste z Košíc do Dolného Kubína a späť predstavuje 6 hodín, resp. 12 polhodín. Pokiaľ ide o cestovné, právny zástupca preukázal, že osobné motorové vozidlo (BMW X6 s EČ: KE868GK), ktorým bola vykonaná cesta na pojednávanie má spotrebu paliva (nafty) 8,9 l/100 km, čo pri vzdialenosti 410 km z Košíc do Dolného Kubína a späť a pri základnej náhrade (podľa Opatrenia MPSVR č. 632/2008 Z.z.) za 0,183eur/1km predstavuje spolu 375,06 eur (pri cene paliva 1,341 eur dňa 21.09.2011, 1,349 eur dňa 24.10.2011 a 1,420 eur dňa 03.09.2012). Náhrady za stratu času a cestovných nákladov, režijný paušál a odmena spolu predstavujú sumu 3.337,36 eur, ku ktorej sume súd súčasne priznal 20% DPH, ktorej je právny zástupca navrhovateľa platiteľom, čo spolu predstavuje 4.004,83 eur. Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa ust. § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 15, § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci. Na rozdiel od vyúčtovania trov, ktoré predložil právny zástupca navrhovateľa mu súd nepriznal odmenu za úkon - účasť na pojednávaní dňa 03.09.2012 vo výške 403,34 eur, ale vo výške 81,33 eur, nakoľko v čase vykonania tohto úkonu predmetom konania bolo už len zaplatenie úrokov z omeškania v sume 1.950,07 eur, teda základ pre stanovenie odmeny predstavovala už len táto suma. Okrem trov právneho zastúpenia si navrhovateľ neuplatnil žiadne ďalšie trovy konania a tieto nevyplývajú ani zo spisu. Priznané trovy je odporca povinný zaplatiť, s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).